

OMNIA INSTAURARE

IN CHRISTO

nase jednotě

CYRILOMETODĚJSKÁ LIGA

DUCHOVNÍ POUT DO ŘÍMA

Před několika týdny - na návrh bratří z Belgie - začali jsme akci pod heslem: "Duchovní pout do Říma". Chceme učinit sbírku modliteb, obětí a dobrých skutků, která má být zaslána Svatému Otci od katolických exulantů z ČSR jako dar k milostivému létu. Za sbírku, která se dosud sešla, se již nemusíme stydět, ale přesto vybízíme všechny kněze, aby vyzvali věřící, mezi nimiž pracují, aby se všichni připojili k této akci, pokud tak ještě neučinili. Rozdejte jim laskavě přiložené formuláře, vysvětlete jim, jakým způsobem je vyplnit/ pokud možno vyjádřit obětiny číslem/ a postarejte se o jejich odeslání co nejdříve na naši adresu. Uzávěrka bude začátkem listopadu. Nemusíme jistě dlouho vysvětlovat, že právě tato akce může vzbudit u duší Vám svěřených nového ducha horlivosti a obětavosti. - Víte-li snad o některých našich umělcích, kteří by byli ochotni vyzdobit album, které má být podáno s obětinami Svatému Otci, oznamte nám jejich adresy, nebo je k tomu vybídněte.

KNĚŽSKÝ DAR SVATÉMU OTCI

Skoro současně s návrhem od laiků, aby se zorganizovala sbírka duchovního daru pro Svatého Otce, došel náš návrh od jednoho ze spolubratří z USA, aby se každý kněz-člen Ligy zavázal sloužit 1 - 3 /možno i více/ mše svaté za Svatého Otce a na jeho úmysly, a aby tento závazek byl odevzdán svatému Otci jako dar kněží-členů Ligy k milostivému létu a jako projev věrnosti a oddanosti.

Připojujeme se co nejvřeleji k tomuto návrhu /oddůvodněným těmito krásnými slovy: "Řídme se příkladem světců, kteří mnoho dokázali s požehnáním sv. Otce, a proto při odevzdání duchovního daru nechtě ustředí požádá sv. Otce o speciální požehnání pro kněze-členy Ligy na úmysl, aby splnili svou povinnost vůči Bohu, Církvi a národu."/ a vybízíme všechny naše kněze /rozumí-li správně, čím CML chce být, pak všichni kněží jsou jejími členy/, aby se vyslovili o tomto návrhu. Souhlasí-li, ať vyplní přiložený formulář a zašlou nám je co nejdříve.

naše jednota

VĚSTNÍK KATOLICKÝCH KNĚŽÍ SDRUŽENÝCH V C M L .

Ročník I.

Říjen 1950

Číslo 2.

POSLÁNÍ CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Máme-li na mysli, že účelem Cyrilometodějské Ligy je uskutečňování programu Katolické Akce, stačí jen připomenout, čím K.A. má být, abychom si uvědomili, jaké cíle Cyrilometodějská Liga sleduje.

"Katolická Akce je účast katolických laiků na apostolátu hierarchie, brání náboženské a mravní zásady a rozvíjí zdravou a blahodárnou činnost sociální za vedení církevní hierarchie mimo politické strany a nad nimi, aby nastolila katolický život v rodinách a ve společnosti."

Přesto však vyžaduje rozsáhlost našeho apoštolského pole, a neobvyklé exilové prostředí zvláštních připomínek, aby se naše snahy potkaly s úspěchem co možná největším.

Hlavním posláním Cyrilometodějské Ligy je vnášet mezi exulanty smysl pro křesťanskou solidaritu a spolupráci, vytvářet opravdovou katolickou rodinu /na základě naší příslušnosti k mystickému Tělu Kristovu/, jejíž členové by si navzájem pomáhali a se podporovali jak v ohledu duchovním tak hmotném. Život v exilu je nesnadný a mnozí nejsou schopni unést jeho tíži sami. Proto, podle příkazu Apoštola, abychom nesli břemena jeden druhého, chceme vytvořit společenství lidí dobré vůle, kteří by se sdíleli s druhými jak se svými starostmi tak i radostmi.

Jsme si také vědomi, že by o nás katolících mělo platit: "Vy jste sůl země"; záleží jistě mnoho na nás katolících, jak-ý obraz poskytuje náš exil a jaký respekt si získá v očích těch, mezi nimiž žijeme. Máme povinnost, abychom sílu naší víry a její prostředky k posvěcování duší využili a obrátili k prospěchu nás samých i našich bližních. Proto se spojujeme, aby náš vliv byl tím účinnější.

Nezapomínáme ovšem, že nejdůležitější apoštolát je individuální a často skrytý před veřejností, ale nemůžeme přehlížet skutečnost, že mnohé živly, které "kalí vodu" v našem exilu, ucouvnou nebo se stanou přístupnými jen tehdy, budou-li vidět sjednocené řady těch, kteří jsou ochotni nekompromisně hájit víru, pravdu a spravedlnost.

Tyto dva důležité cíle : vytváření katolické rodiny, ve které by si všichni pomáhali plnit své náboženské povinnosti a všemožným způsobem usnadňovat si navzájem život v exilu, - a druhý cíl : spojit své ruce v mohutný šik lidí dobré vůle, kteří jsou ochotni hájit víru a spravedlnost - stojí jistě za námahu a obětavost, kterou si vyžaduje naše spojení a spolupráce v Cyrilometodějské Lize.

P.J.P.

CYRILOMETODĚJSKÁ LIGA KNĚŽSKÁ

Někteří se snad pozastavovali nad tím, že jejím střediskem není Řím, nýbrž Londýn. Musíme tedy říci, že podobné obavy vycházejí z nesprávné představy o Cyrilometodějské Lize Kněžské.

Bylo by jistě velmi užitečné, aby vsichni kněží exulanti podléhali autoritě, která by se starala o jejich další emigraci, zařazování do apoštolátu mezi exulanty, atd., - zkrátka aby duchovní správa našich krajanů se nekonala amatérsky a nebyla tolik tříštěna a oslabována osobními sklony a úmysly jednotlivých kněží. Jmenování národního církevního delegáta pro Německo bylo jen

částečným řešením tohoto problému, ale bylo by v mnohém ohledu postačující, kdyby je všichni kněží procházející Německem brali na vědomí.

Není však naprosto úkolem CML Kněžské vytvořit nějakou autoritu. Naše sdružení má být uzavřeným řetězem spojených kněžských rukou, v němž je stejně důležitý každý článek. Je to sdružení dobrovolné, nezavazující k zvláštním povinnostem. Na druhé straně toto spontánní sjednocení k spolupráci není jen záležitostí dobré vůle jednotlivců. Čekají to od nás naši biskupové a věřící, abychom společně pracovali na vinici Páně.

Tato forma dobrovolné spolupráce kněží zatím nevyžaduje, abychom žádali zvláštní schválení církevní autority, neboť předpokládáme, že všichni kněží, kteří se přihlašují jako spoludělníci, mají pověření svého Ordináře k apostolské práci. K tomu přistupuje fakt, že církevním představitelem celé Ligy je p. biskup Msgr. L. B. Kučera. Budeme se však snažit o kontakt s církevními úřady v Římě.

V přítomné době podepsalo formuláře /přihlášky/ CMLK osmnáct kněží světského i řeholního kléru a z ostatních stejný počet se přihlásil ke spolupráci.

Největší naší povinností je ovšem pracovat každý na svém úseku apoštolátu, ale při tom navazovat styk s jinými a pomáhat radami, návrhy a jinými prostředky. Protože ústřední výbor Cyrilometodějské Ligy je v Londýně, pokládáme za povinnost sloužit k zprostředkování spojení, informací a podobných služeb také pro CM Ligu Kněžskou. Vzájemná služba a pomoc je tedy naším jediným cílem.

Co je kněz ? /Z knihy: Pohledy do života b. a k./

M o s t , po kterém jdou duše přes dravé proudy tohoto života, přes neproniknutelná tajemství sv. víry, přes propasti věčnosti k svému Bohu... Kdo dovede spojití všechny články a nýtky tohoto mostu?... A může zrezavět, může prasknouti jeden článek, jeden nýtek, po něm druhý, třetí... a řítí se do propasti i most i ti, co po něm kráčeli...

SV. VÁCLAV NÁM KNĚŽÍM

Svátek národního světce, který jsme slavili koncem minulého měsíce, dotýká se srdcí všech Čechů a všech exulantů svým zvláštním dojmem. Živé, planoucí křesťanství na počátku našich dějin je naší chloubou, naším povzbuzením a naším závazkem. Co dokáže srdce, které se rozhodlo dát vše pro věc Krista Pána a které v neochvějně věrnosti k úkolu, který mu Bůh dal, setrvalo až do poslední povinnosti a poslední oběti.

Jeho život je plný krásných, křesťanských rysů, z nichž každý by zasloužil zvláštní úvahy. Dokonalá statečnost s mírností a křesťanskou rozvahou, státnická moudrost s horlivostí živé zbožnosti, planoucí láska hledající Krista ve svátostné oběti právě tak jako v trpících bratřích. Nás může více zajímat jeho poměr ke kněžství, který legenda Křišťanova charakterizuje slovy: "Kněze ctil jako Pána". Horlivost téměř ještě prvního křesťanství projevovala se u něho zájmem o dům Boží a o ty, v nichž viděl zástupce Kristovy a hlasatele jeho nauky na zemi. Podporoval kněžstvo domácí, s úctou přijímal příchozí kněze ze západních zemí. Byl jim oporou v nesnadném evangelisačním úkolu a záštitou v nesnázích. Jméno českého knížete, který projevil takovou horlivost o věc Boží, se neslo daleko za hranice vlasti. Jeho současníci a jeho nepřátelé charakterizovali ji škodolibou poznámkou: "kněžská vláda". Přítel mnichů a kněží nenašel pochopení v lidu, který nemohl ještě pochopiti kořeny jeho nadšení a jeho zbožnosti. Víme, jaký byl průběh tohoto osobního střetnutí. Dějiny daly za pravdu jeho důslednému a důstojnému postoji. "Mnišská vláda" byla skutečně velmi prozíravou vládou, právě tak diplomatickou jako statečnou. Národ to pochopil záhy po jeho smrti a přes všechny omyly a zvraty nezapomněl na to po tisícilet.

Svatý Václav je v jistém směru vzorem a programem nám kněžím. Jistě již svým nezatajeným postojem vůči osobě kněze, v níž ctil samého Krista. Je však ještě něco jiného, co zaslouží naši pozornost. Sv. Václav je nám vzorem tím, že chápe základ a zdroj samého kněžství. Jasně vyniká v jeho životě jeho blízký a vroucí poměr

k oltáři. Jeho život se koncentruje kol eucharistické oběti. Jeho volný čas platí návštěvám chrámů, nestačili mu den, dává část svého nočního klidu. Jeho zálibou je připravovat potřebné k oběti mše svaté a přisluhovat tak vlastně samé oběti. Poznámka kronikáře, že tak činil ve volném čase, prozrazuje bezděky, kam tíhly všechny jeho myšlenky, když povolily starosti, které neznamenaly žádnou slast a kladly značný nárok na jeho duševní síly. Duše milující svého Boha hledá cesty takového nenuceného a důvěrného projevu. U oltáře, při oběti mše sv. byl Václav u zdroje své síly, u radosti svého života. Bůh v tajemné svátosti byl jeho osvěžením, zde nabýval potřebné rovnováhy, z níž ho svět a jeho úklady chtěly vyšinout. Jeho opravdové vnitřní křesťanství jde se samozřejmou jistotou ke zdrojům posvěcení a síly, jde ke zdrojům oběti.

Tímto postojem je sv. Václav nám kněžím zvláště vzorem. Ve svém životě šel v lásce k eucharistii tak daleko, jak mohl jít. Šel s nenucenou prostotou, šel, protože viděl a musel zde vidět oheň, který živil plamen jeho duše. Nemohl konat úkony kněžské. Šel proto ve své lásce tak blízko k eucharistickému Spasiteli, jak mohl jít. Chtěl svýma rukama přispět k vznešené oběti, a chtěl přijímat milost této svátosti s takovou vírou a vroucností, jak jen jeho duše byla schopna. Vše, co nám o něm životopisci zanechali, nasvědčuje, že přijímal v plnosti ze zdrojů života.

Tento rys jeho života měl by nám býti stálým povzbuzením a snad někdy výčitkou. Kde jinde máme my, kněží, čerpat sílu a povzbuzení k věrnosti v kněžství než u zdrojů eucharistické oběti? Kněz, který by nebyl mužem eucharistickým, nemá plnost svého kněžství. Může se stát, že laici ukazují větší horlivost a oddanost v boji za spásu duší. Není však pro nás zahanbující, když ukazují větší pochopení pro tajemství, jehož rozdavatelé a zprostředkovatelé jsou kněží, a které má být jejich hlavní útěchou a posilou? Nikde se neprojevila tolik blízkost lásky Boží a milosrdný soucit s naší slabostí jako v této Svátosti. Kdo má lépe rozumět těmto důkazům, než kněz, jemuž v první řadě byla svěřena? Snad na nás budou doléhat starosti a povinnosti, že stěží uci-

níme zadost nejnutnějším povinností svého kněžského dne. Brání nám však někdo, aby naše srdce přirozeně a nenuceně tíhlo k svatostánku a k oltáři, aby jediná chvíle před svátostným Spasitelem byla pro nás osvěžením a nejlepší posilou? Eucharistická zbožnost hledá cesty nenuceného a důvěrného projevu. Nebudeme-li muži eucharistickými, nebudeme ani muži oběti.

Sv. Václav ve své důsledné víře pronikal až k základům křesťanského života. Jeho život a jeho zbožnost nese takové rysy, že po staletích je nám dosud příkladem. Jeho život je obestřen půvabem, který po tisíci letech stále stejným způsobem a stejnou silou se nás dotýká. "Vyprávějte nám ještě o sv. Václavu", volaly děti ve škole, když jsme v roce přišli k tomuto tématu. Pro nás kněze je však zvláštním povzbuzením k věrnosti. Sv. Václav se stal světcem ve svém vlastním povolání. Dosáhl svého cíle v úkolu a ve svém stavu, k němuž ho Bůh povolal. Často jsme věřícím mluvili o této pravdě. Nebudeš zodpovědný Bohu za to, jako práci jsi konal, v jakém stavu jsi žil, k jakému úřadu jsi byl povolán. Budeš jen klásti počet za to, jak jsi plnil uloženou povinnost, jak věrný jsi byl v práci, kterou ti Bůh uložil. Myslili jsme při tom skutečně i na svou práci a na svou povinnost? Je jisto, že jsi byl Bohem k úřadu kněžství zvláště povolán. Byl jsi však věren svému povolání, spolupracoval jsi s danou milostí? Sv. Václav byl diplomatem a politikem snad proti své vůli. Jeho srdce se klonilo spíše k duchovním hodnotám. Byl však státníkem nad jiné povoláním a stal se světcem ve svém úkolu. Nebylo by pro nás zahanbením a výčitkou, nebylo by to snižováním kněžského stavu, neznamenaloby to nebezpečné zahrávání s milostí, kdybychom dávali přednost starostem, které nesouvisěji s naším posláním? Je jistě dnes doba, kdy musíme sáhnout ke všem prostředkům, kdy můžeme se zájmem sledovat každý nový pokus v pastoraci a hledat nové metody. Kde však bude náš duchovní úspěch, nebude-li oltář, katechese, zpovědnice naší hlavní věcí a radostí, nebude-li všechna naše práce podložena duchem kněžským, nebude-li pramenit z jediného zdroje nadpřirozené práce a oběti?

Žijeme v době, která obrací svou pozornost vždy více k duchovním hodnotám. Kněz se stává stále více stře-

dem pozornosti. Předmětem úcty a obdivu, předmětem lásky, ale též předmětem neuprosného pozorování a kritiky. Lidé tuší, že je to kněz, který jim má nejvíce co dát, ale vědí též, že je to on, od něhož právem nejvíce musí požadovat. Nepozorují jen jeho vlastní úkony kněžské, stávají se pozorovatelé celého jeho života. Ukazuje se tím stále víc i duchovní napjetí mezi kněžstvím a laiky v Církvi. Napjetí, které o sobě je největším polem plodnosti. Není výjimkou a není projevem neúcty ke knězi, když laicidnes projevují více pozornosti ke kněžským úkonům a když ukazují i více kritiky. Duchovní setkání mezi kněžími a laiky, výměna názorů o povinnostech kněžských, ať ve formě ankety či v debatě při schůzích a poradách nejsou vzácností. "Kněží musí dnes více chodit do biografů a více čísti bibli", bylo závěrem jedné debaty mezi americkými kněžími a laiky. Ukazuje bezděky na hlavní stránku otázky. Laický svět požaduje a bude od nás požadovat široké a otevřené pochopení pro všechny jeho problémy. Nebudeme však moci splnit tento úkol, nebudeme-li vnitřně naprosto důslední a pevní ve své kněžství. Sv. Václav je nám právě zde vzorem a směrnicí. Laikům ukazuje cestu vnitřního a činorodého křesťanství. Nám kněžím je pobídkou, abychom nehledali jinde svého poslání než v úkolu, který nám Bůh uložil. Vynikne tím víc soulad a vzájemná závislost obou stavů v tajném Tele Kristově, vzejde tím jen užší spolupráce a nadpřirozené pochopení a sblížení, které je ovocem jedné milosti a jedné lásky Kristovy.

P. Jiří M. Svoboda

CESTA K PROHLÁŠENÍ DOGMATU O NANEBEVZETÍ P.M.

Jistě Vás, drazí důstojní pánové a bratři, bude zajímat pohled, jaký ukazují dějiny předcházející toto prohlášení. Budou to řady dat, osob a čísel, jež zachycují toto zrání od poloviny minulého století. Bude to shrnutí údajů, obsažených v knize P.V. Hentricha S.J.: "Petitiones de assumptione corporea B.M.V. in coelum definienda ad S. Sedem delatae..."

První období : od r. 1849 do r. 1940. V srpnu 1849 zaslal petici o vyhlášení tohoto dogmatu arcibiskup malinský/Belgie/ a biskup v Osma/Španělsko/. Z význačnej-

ších připomínáme petici španělské královny Alžbety/1863/ pak 200 Otců na Vatikánském snemu, mariánské kongresy r. 1900-12. Celkem v této první periodě poslalo svaté Stolicí žádost 1332 patriarchů, arcibiskupů a biskupů z 820 ti biskupských stolců. Dále 26 opatů a prelátů nullius, 261 apoštolských vikářů, 61 generálních představených z 50ti řádů, 39 teologických fakult a velkých seminářů. S žádostmi světících biskupů dostáváme číslo 2505 petici kardinálů, patriarchů, arcibiskupů a biskupů. Z východních Církví sjednocených zaslali petici všichni patriarchové a 75 sídelních biskupů. Kromě toho 83.000 kněží, řeholníků a řeholnic, a kolem 8mi milionů věřících. Možno říci, že již tyto petice byly dostatečně jasným souhlasem řádného magisteria Církve vzhledem k definování Nanebevzetí Panny Marie.

Druhá fáze : od r.1945 do r.1950. Po publikaci díla P.Hentricha bezčetné petice začaly docházet Sváté Stolicí ze všech zemí a světadílů. Biskupové celých národů a krajů žádali o vyhlášení dogmatu. A to : ze 2 národních koncilů/v Chile a v Indii/, ze 14 biskupských konferencí, ze 14 kongresů mezinárodních a národních, z 11 krajových a diecézních kongresů, z 11 diecesních synod z 6 shromáždění diecesního kléru. Celkem podalo tímto způsobem žádost 852 kardinálů, patriarchů, arcib. biskupů, 14 kapitulních vikářů a 16 apoštolských prefektů.

Petici zaslalo dále všech 63 gen.představených řeholí kněžských se 122.000 profesy, a 75 gen.představených kongregací se 100.000 členy. Podobnou petici zaslalo 32 generálních kapitul.

Opravdu grandiosní je souhlas teologů : petici poslalo v těchto 5 letech 9 z deseti papežských universit a atheneí věčného města. 19 z 25 katolických universit, 12 ze 14 učilišť a řádných fakult církevních věd, obě papežské teologické Akademie, teologické a mariánské společnosti Spojených států, Polska, Španělska, Belgie, Holandska, 20 teologických fakult státních universit, 6 teol.fakult irské dublinské diecése, 20 řádových teol.fakult, rektori a profesori 17 velkých papežských seminářů krajových, 17 seminářů centrálních a interdiecézních, 90 diecézních seminářů, 80 teologických řádových škol. Celkem tedy 200 Universit, teologických fakult se-

minářů celého světa žádalo kolegiálně dogmatickou definici. - V době těchto pěti let vyšla sta knih, disertací a článků významných teologů. Z těchto děl vysvítá jednohlasý souhlas, že je možno tuto pravdu o Nanebevzetí Panny Marie definovat jako článek víry a že tato definice je vhodná. Dále bylo uspořádáno na různých universitách a fakultách 18 slavnostních disput většinou u přítomnosti kardinálů a biskupů. Jako jediný nebo jeden z hlavních předmětů svých diskusí si vzaly thema Nanebevzetí P. Marie 2 mezinárodní kongresy /Salamanca a Buenos Aires/, 5 národních teologických kongresů /Montreal, Řím, Madrid, Lisabon, New York/, 3 teologické týdny /Řím, Lublín, Lovan/, 2 assuncionistické kongresy /Le Puy a Sao Paulo/. - Jedná se tedy o teology 30 národů světa, kteří reprezentují morálně jednohlasný souhlas teologů světa. Za vedení biskupů žádalo o definování tohoto článku 80 kapitul, bezčetní kněží a faráři. Kromě toho kněží a věřící na 7 mezinárodních kongresech, na 20 národních a 40 krajských. Katolická Akce zaslala petici ze 6 zemí. /?/ Skoro všichni katolíci v Anglii zaslali svou prosbu; jejich petice obsahují 20 velkých svazků.

Petice zaslala různá sdružení kléru, celé řeholní kongregace řeholnic, Mariánské kongregace se svým mezinárodním kongresem v Barceloně /1947/, třetí řády sv. Františka, sv. Dominika. Celkem miliony věřících.

Třetí fáze : odpovědi biskupů, k nimž je vyzval svatý Otec v květnu 1945 zvláštní Encyklikou : *Deiparae Virginis*.

Odpověď již zaslalo 1191 residenčních biskupů, /jsou zahrnuti i arcibiskupové, patriarchové a kardinálové/. Ještě schází 84 odpovědí - jedná se většinou o biskupy z odlehklých misijních končin. Positivních hlasů bylo 98 procent. Jedině 22 biskupů vyslovilo poněkud pochybnost, většinou vzhledem k otázce, zda je vhodné vyhlásit toto dogma. Toliko 6 z těchto 22 negativních hlasů předložilo pochybnosti o možnosti definovat tuto pravdu jako zjevenou. Tedy sídelní biskupové jako svědkové a strážci zjevené pravdy se vyslovili skoro matematicky jednohlasně o Nanebevzetí Panny Marie, že je to pravda obsažená ve zjevení a že je vhodno ji

definovat. Takového souhlasu před formální definicí skoro nikdy před tím v dějinách nebylo. Vzpomeňme na definici o Neuposkvrněném Početímbo Papežské neonylnosti.

Z opatů, prelátů nullius, apoštolských administrátorů a nižších prelátů východního obřadu odpovědělo 98 procent; z toho 3 procenta/t.j. 2 odpovědi/ vyslovily pochybnost.

Z apoštolských vikářů odpovědělo 206; z toho jen 3 odpovědi pochybují. Ze 14 kardinálů, kteří nebyli v r. 1946 residenčními biskupy 13 zaslalo pozitivní odpověď a to s nadšením. Z titulárních biskupů, kteří nejsou obsaženi v předchozích rubrikách jich odpovědělo 381, z toho odpovědi kladných je 99 procent. Kromě toho došly odpovědi 59 apoštolských prefektur a představených misií sui juris. Všecky jsou kladné.

Zajímavá je statistika východních Církví sjednocených. 54 východních patriarchů a residenčních biskupů je pozitivních. Jediná je negativní. Tedy i zde existuje souhlas skoro matematicky jednohlasný.

Vyslovovaly se domněnky, že tato definice vyvolá nepříznivý dojem mezi protestanty. Než angličtí biskupové, kteří žijí v zemi s tak vysokým procentem protestantů/nekatolíků/ zaslali jednohlasně svou žádost ke svaté Stoliči o definici tohoto dogmatu, a vyslovili se v ní, že tato definice je žádoucí a vhodná./Pozn.: Po zprávě v novinách o brzké definici tohoto článku vydal anglikánský arcibiskup a hlava nekatolíků v Anglii Dr. Fisher prohlášení, kde nazývá chystané dogma nepřijatelným jako neodůvodněným z Písma. Považuje též chystané prohlášení dogmatu za obrat ve směru, který se zdál vést k sjednocení křesťanských církví/.

Hle mluva čísel a jmen; je však z ní vidět, jak se probouzelo v katolické Církvi víc a víc poznání Nebeské Matky pod tímto zorným úhlem. Není pochyby, že tato jednotná touha po poznání Matky je inspirována Duchem Svatým. Že je lidstvo vedeno Duchem Svatým k hlubšímu poznávání Matky, má svůj hluboký historický význam: lidstvo, jež lépe zná svou Matku, více ji miluje je s Ní více spojeno, je jí bliž. To však znamená, že

i Maria chce být k němu blíž. Jak tato pravda sílí a těší zvláště v této době, kdy nepřítel, jemuž potřela hlavu, ohrožuje lidstvo a Církev. Panna Maria je lidstvu blízko, lidstvo je jí blíže! To nás musí naplnit důvěrou a nadějí do budoucna.

NAŠE JEDNOTA

Jistě nás všechny musí těšit zájem, se kterým se setkalo utvoření kněžské sekce Cyrilometodějské Ligy. Od začátku nám bylo jasné, že se Cyrilometodějská Liga, jako organizace čistě náboženská a apoštolská, nemůže obejít bez účasti a vedení našich kněží. Již sama definice Katolické Akce jasně mluví o tom, jakou roli v tomto apoštolátě musí hrát kněz. Byl by to na prostý omyl, kdyby se někdo domníval, že by se činnost Cyrilometodějské Ligy mohla odbývat nezávisle nebo dokonce proti úmyslům kněží. Nehodláme udržovat styk s žádnou skupinou, kde by tento charakteristický rys Katolické Akce - spolupráce laiků s kněžími, dokonce za vedení kněží pověřených hierarchií - nebyl dodržován.

Proto je radostné, že většina našich kněží pochopila význam spolupráce našich katolíků v Cyrilometodějské Lize, a postavili se na svá místa. Je ovšem žádoucí, abychom laikům dopřáli jisté samostatnosti, aby apoštolskou práci pokládali a brali za svou záležitost, ale při tom u nich nesmí vymizet vědomí, že jejich apoštolát se musí konat za vedení kněží.

Naše práce bude tím účinnější, čím užší bude naše spolupráce a pevnější jednota. Vítáme proto návrh jednoho z bratří-kněží, a předkládáme jej Vám, abyste nám napsali, co o něm soudíte. /Následuje opis návrhu: /

"Aby byla utužena spolupráce mezi kněžími-členy CM Ligy, dávám návrh, aby každý z nás se zavázal odsloužit Requiem v případě, že by některý kněz-člen Ligy zemřel.

Officium breviáře alespon jednou měsíčně obětuje každý kněz-člen Ligy za sebe, své spolubratry s úmyslem o Boží požehnání a přímluvu Panny Marie, aby splnili svou povinnost vůči Bohu, Církvi a národu."

"Aby práce zdárně pokračovala, je nutná co nej-

těsnější spolupráce především mezi kněžími-členy Ligy. Pokud možno osobní styk. Jelikož však tato možnost je často omezena, bylo by snad třeba, aby ústředí zařídilo speciální službu kněžské sekce CML, která bude informovat důvěrně kněze-členy Ligy a která pod pečeti důvěrnosti bude přijímat a zpracovávat jejich zkušenosti. Žádám o laskavé uvážení podaných návrhů".

Prosíme důstojné pány, aby se návrzích vyjádřili na přiložených formulářích.

PASTORAČNÍ METODY CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Snaha, abychom vytvořili jednotu srdcí a myslí mezi našimi exulanty, nutí nás co nejvíc sjednotit metodu našeho apoštolátu a používat pokud možná podobných nebo stejných prostředků k dosažení cíle, který jsme si vytkli. Mnohé okolnosti mluví ve prospěch tohoto jednotícího úsilí : jednotný základ víry a katolicita Církve svaté, povahová příbuznost a obdobné duchovní potřeby všech našich krajanů. Z toho důvodu se chceme snažit, abychom Vám na základě našich zkušeností /a při tom prosíme o vzájemnou výměnu zkušeností/ poskytovali informace o prostředcích, které se setkaly s úspěchem v apoštolské práci na území Anglie. Po roční činnosti, která nás stavěla před řadu problémů pastoračních i organizačních, zahajujeme nový úsek práce, která má těžit z dosud poznanych a vyzkoušených poznatků. Doufáme, že Vám budeme moci brzy poslat zprávu o průběhu a výsledcích této činnosti. V hlavních rysech se bude rozvíjet naše činnost kolem těchto bodů : České bohoslužby, vydávání časopisu, schůze výboru, debatní kroužky/bunky/ členů, členské schůze organizované jako společenské dostaveníčko katolíků s programem poučným i zábavným, exerciční kursy , jiné příležitostné podniky.

Kromě zmíněných prvků, které volají po jednotě a koncentraci, nemůžeme přehlížet okolnosti, jež si vyžadají vlastní postup a způsob činnosti v jednotlivých zemích. Chceme se zmínit zvláště o jednom činiteli, který může mít velký vliv na metodu celé činnosti Ligy. Jde o případy, kde se silnější exulantské skupiny dostá-

vají do styku s usedlými krajaný, kteří mají svou duchovní správu a vykonávají určitou náboženskou činnost jako emigrantská skupina. V tomto směru připadají v úvahu hlavně Spojené státy, Kanada, Francie a Belgie. V Anglii, kde je rovněž silná skupina krajanů, nesetkáváme se prakticky s tímto problémem, protože "starousedlíci" v náboženském ohledu buď splynuli s prostředím nebo se poddali náboženské lhostejnosti.

Kde se však tento problém vyskytuje, je třeba jej řešit v tom smyslu, že zde nesmí normálně stát Liga jako cizí a samostatné těleso, ale její činnost se musí vyvíjet a přizpůsobit domácímu vlivu a poměrům. Prakticky je řešen tento požadavek tím, že duchovní rádci Cyrilometodějské Ligy jsou současně duchovními pastýři v osadách dříve usazených krajanů. V žádném případě se nesmí stát, aby činnost Cyrilometodějské Ligy působila nějaké nesnáze v apoštolátu místních duchovních správců.

Znovu se obracíme s prosbou na všechny naše kněze, aby podle svých možností přispívali na věstník CML "Nový život" literárně i jinak. Zatím přicházejí nanejvýš stížnosti, že věstník neodpovídá různým požadavkům. Ví-táme každou spolupráci. Věstník bude takový, jakým jej sami uděláte.

.....

Bratří v Belgii připravují vydání českého překladu knihy P.A.Janssena S.J. : "Matka Boží". Bližší informace dodáme sami nebo je poskytnou bratří v Belgii.

.....

Hlaste nám, prosím, změnu adresy. Jenom tak budeme Vám moci posloužit, budete-li se Vy nebo jiní zajímat o adresu ostatních spolubratří.

.....

Přispěte do nového čísla "Naší jednoty", které vyjde před vánočními svátky.

.....

Adresa : CMLK, 39, Fitzjohn's Avenue, London, N.W.3.

